

по двама, да ни посрѣщнатъ. Сжщото заповѣда Бенковски на своята свита.

Щомъ нашата дружина прегази малката рѣкичка и стѣпи вече въ землището на Оборище, оглушително „Да живѣе!“ процепа въздуха. Изгърмѣха нѣколко пушки. И ние преминахме тържествено покрай два реда патрули, съ голи ножове въ ржка. Настана всеобщо целуване и поздравление.

По разпореждане на Воловъ трѣвата и попадалиятъ клони въ Оборище бѣха очистени, а по срѣдата бѣше построена четирижгълна маса за писане, направена на самото мѣсто отъ добре изгладени букови дъски. Около масата отъ четиритъ страни бѣха направени канапета сжщо отъ букови дървета. Върху тѣхъ бѣше настлана букова шума. На масата отгоре бѣха кръстосани сабя и револверъ, а между тѣхъ кръстъ. На канапетата насѣдаха апостолитъ и нѣкои отъ по-първитъ депутати. Малко по-настрани горѣха 5—6 огньове, на които се печеха нашишове млади агнета.

Освенъ народнитъ представители и апостолитъ Георги Венковски и Панайотъ Воловъ, бѣше дошелъ апостолътъ отъ Сливенския районъ, Георги Икономовъ. А около насъ имаше множество други лица — работници, прислужници, куриери, стражари и пр.

Макаръ че бѣше вече късно презъ нощта, на никому не идѣше сънь. Разговоритъ, пѣснитъ, веселбитъ продължаваха.

На другия день въ 10 часа преди обѣдъ събранието са откри съ водосвѣтъ. Попъ Груйо съ други свещеници зае мѣстото си.

Бенковски и другитъ апостоли наведоха сабитъ и главитъ си надолу. Народнитъ представители, всички гологлави, съ запалени свещи въ ржце смирено слушаха божествената служба. Гръмливия гласъ на попъ Груя ечеше изъ букака. Често той въ молитвитъ си отправяше проклетия къмъ нашитъ врагове — турцитъ. Другитъ свещеници слушаха смаяни неговитъ своеобразни молитви.

Следъ като свърши молебена, Воловъ откри събранието съ едно слово. Всички депутати се заклѣха.